

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยนี้ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร จาก โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลศิริราช คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล โรงพยาบาลราชวิถี วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ ฯ โรงพยาบาลตำรวจ วิทยาลัยพยาบาลกรมตำรวจ วชิรพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และโรงพยาบาลสมเด็จพระยา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์พยาบาลและพยาบาลปฏิบัติการ

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท จำนวนทั้งสิ้น 240 คน การสุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตัวแปรของประชากรดังนี้ ตำแหน่งหน้าที่ (อาจารย์พยาบาล และพยาบาลปฏิบัติการ) แผนกที่ทำงาน (แผนกการพยาบาลอายุรกรรม ศัลยกรรม สูติกรรม กุมารเวชกรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช) โดยสุ่มจากอาจารย์พยาบาลให้ได้จำนวนแผนกละ 30 คน รวมอาจารย์พยาบาล 120 คน พยาบาลปฏิบัติการจากแผนกละ 30 คน รวม 120 คน ตัวอย่างประชากรที่สุ่มได้เป็นโสดจำนวน 119 คน สมรสได้จำนวน 121 คน และอยู่ในช่วงอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 96 คน ช่วงอายุ 31 - 45 ปี จำนวน 100 คน อายุเกิน 45 ปี จำนวนเพียง 20 คนเท่านั้น

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
2. สัมภาษณ์ผู้ป่วย ถามปัญหาเกี่ยวกับทางเพศของผู้ป่วย และการปฏิบัติของพยาบาล

ต่อปัญหาเรื่องเพศของผู้ป่วย

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 1 และ 2 ข้างบน มาเขียนเป็นแบบสอบถาม 2 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ 51 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนไคคา (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 หมวด คือ

- หมวดที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศ จำนวน 16 ข้อ
- หมวดที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคม ความเชื่อในเรื่องเพศ จำนวน 18 ข้อ
- หมวดที่ 3 ความคิดเห็นในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จำนวน 9 ข้อ
- หมวดที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามีภรรยาของตน จำนวน 8 ข้อ

4. หากความตรงของแบบสอบถามฉบับนี้ เนื่องจากคำเนิการสร้างจากข้อที่ 1 และ ข้อที่ 2 ข้างบน จึงถือได้ว่าครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา

หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาข้อความที่ไม่คืออก และปรับปรุงแก้ไขข้อความแล้ว เหลือแบบสอบถามที่ใช้ได้ และถือว่ามี ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 40 ข้อ คือ หมวดที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศ จำนวน 12 ข้อ

หมวดที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคม ความเชื่อในเรื่องเพศ จำนวน 15 ข้อ

หมวดที่ 3 ความคิดเห็นในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จำนวน 8 ข้อ

หมวดที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามีภรรยาของตน จำนวน 5 ข้อ

5. ทดลอง (Try out) กับอาจารย์พยาบาล 5 ท่าน แบบสอบถามใช้ได้ทั้ง 40 ข้อ

6. หากความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 โดยทดสอบกับ อาจารย์พยาบาล และพยาบาลปฏิบัติการที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน โดยวิธีสูตร Coefficient ดังนั้น

$$L = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{s^2 c_1}{s^2 c_1} \right\}$$

ไคค่าความเที่ยง 0.80

7. ชั้นสุกท้ายนำแบบสอบถามจำนวน 40 ชุด ไปใช้กับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล และผู้อำนวยการโรงพยาบาลแต่ละสถาบัน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขออนุญาตส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง และนัดเวลาที่ไปปรับคืนภายใน 1 - 3 สัปดาห์

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปไคแบบคำตอบคืนมาครบตามจำนวนที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ใช้ไคทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ในตอนที่ 1 ของแบบสอบถาม ในการวิเคราะห์ข้อมูล นับแต่จำนวนความถี่ของข้อความแต่ละข้อ ไม่มีคะแนนให้

ในตอนที่ 2 ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบทดสอบชนิดมาตราส่วนไคค่า ถ้าคำถามเป็นคำถามที่มีความหมายในเชิงบวก ให้ข้อที่ตอบ

เห็นควยอย่างยิงให้ 5 คะแนน

ค่อนข้างเห็นควยให้ 4 คะแนน

ไม่มีความเห็น ให้ 3 คะแนน

¹Joseph Lee Conbrach, Essential of Psychological Testing 3 rd. ed., (N.Y.: McGraw Hill Book Co., 1970) p 752.

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ข้อคำถามใดที่มีความหมายในเชิงลบ ก็ให้คะแนนกลับกัน คือ จากเห็นด้วยอย่างยิ่งให้

1 คะแนน เรียงลำดับไปจนถึง 5 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคะแนนมีดังนี้คือ

4.6 - 5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.6 - 4.5	ค่อนข้างเห็นด้วย
2.6 - 3.5	ไม่มีความเห็น
1.6 - 2.5	ไม่เห็นด้วย
1.0 - 1.5	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อคำถามใดที่มีความหมายในเชิงลบ ก็ใช้เกณฑ์ตัดสินคะแนนกลับกันคือ 1.0 - 1.5

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรียงตามลำดับไปจนถึง 4.6-5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การตัดสินร้อยละมีดังนี้คือ

ร้อยละ 50 - 100 เป็นไปในเชิงบวก

ต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นไปในเชิงลบ

โดยจะรวมร้อยละของเห็นด้วยอย่างยิ่งและค่อนข้างเห็นด้วยเข้าด้วยกัน ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเข้าด้วยกัน ส่วนร้อยละของคะแนนไม่มีความเห็นจะดูจากตารางโดยตรงมาใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคำนวณเป็นร้อยละ โดยแยกตามสถานภาพ การสมรส ตำแหน่งที่ทำงาน อายุ แผนกที่ทำงาน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยคำนวณดังนี้

2.1 หากการร้อยละของคำตอบแต่ละข้อที่แสดงความคิดเห็น

- 2.2 ทาคำซึมิม เลชคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มของสถานภาพ การสมรส ทำแผนงหน้าที ชายุ และแต่ละกลุ่มของแผนกที่ทำงานของตัวอย่าง ประชากร
- 2.3 วิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคำซึมิม เลชคณิต แสดงความคิเห็นตอบ ทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษา เกี่ยวกับ เรื่อง เพศระหว่างตัวอย่าง ประชากรที่เป็น โสคและสมรสโดยทดสอบค่าที (t - test)
- 2.4 วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำซึมิม เลชคณิต แสดงความคิเห็นตอบ ทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษา เกี่ยวกับ เรื่อง เพศระหว่างตัวอย่าง ประชากร ที่เป็นอาจารย์พยาบาลและพยาบาลปฏิบัติการโดยทดสอบค่าที (t-test)
- 2.5 วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำซึมิม เลชคณิต แสดงความคิเห็นตอบ ทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษา เกี่ยวกับ เรื่อง เพศระหว่างตัวอย่าง ประชากร ที่มีช่วงอายุ 20 - 30 ปี 31 - 45 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยการ ทดสอบ ANOVA และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วย q-statistic
- 2.6 วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำซึมิม เลชคณิต แสดงความคิเห็นตอบ ทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษา เกี่ยวกับ เรื่อง เพศระหว่างตัวอย่าง ประชากร ที่ทำงานในแผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม, สูติกรรม กุมาร เวชกรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช โดยทดสอบ ANOVA. และเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วย q- statistic การวิเคราะห์ขอมูล ทั้งหมด คำนวณโดยผู้วิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

df =	ชั้นแห่งความอิสระ	SS =	ผลบวกกำลังสองของขอมูล
N =	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง	Ms =	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของขอมูล
\bar{x} =	คำซึมิม เลชคณิต	F =	ค่าอัตราส่วนเปรียบเทียบของความแปรปรวน
S.D. =	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	"	แปรปรวน
SD ² =	ค่าความแปรปรวน	t =	ค่าอัตราส่วนเปรียบเทียบของความแตกต่าง